

Sexe, tradició, intriga

Jordi Mata. *Amors maleïts*. Introducció i notes, Enric Salom. Bromera. Els Nostres Autors, 15. Alzira, 1992. 196 pàgs.

Durant massa anys, els catalans hem tingut una narrativa amb autors d'una sola obra o, si més no, d'una sola obra reeixida. Afortunadament, cada vegada més els narradors joves confirmen amb una segona obra la seva voluntat d'ésser presents en la nostra literatura. És el cas de Jordi Mata. Després d'un precoç *L'espòs infernal* (1990), ara publica uns no menys primerencs *Amors maleïts*.

Malgrat la joventut de l'autor, *Amors maleïts* és una obra, des del punt de vista narratiu, ben madura. I això ja és important. Mata ha sabut escollir un tema relativament nou, però que alhora continua una certa línia dins la tradició de la novel·la d'intriga. Hi ha sabut conjuminar uns personatges joves i actuals que habiten una Barcelona metropolitana i moderna amb una història

FULVIO ROTTER

que es remunta al segle XVII. I per a això ha recorregut al lloc comú d'incloure un text dins el text. No és pas que hagi instituit

un llibre com, permeteu-me el mot, el personatge principal de l'obra —recordeu el sempre esmentat *El nom de la rosa* d'Um-

berto Eco, o *La Bíblia valenciana* de Rafael Tasis, més nostrada, però sí que se'ns presenta com un objecte tangencial que cada vegada esdevé més important. Fins al punt que obliga Mata a exercitar els seus coneixements lingüístics per a oferir-nos, de tant en tant, un català del XVII bastant aconseguit. Tot això amanit amb uns brins de sexe —amb infidelitats i incest inclosos—, un altre bri d'incomprensió intergeneracional i una bona quantitat d'enfrontaments dins la parella protagonista. I, també, amb uns diàlegs força treballats que complementen perfectament el fil de la narració.

Però, per damunt de tot, Mata ha sabut forjar, en aquests *Amors maleïts*, una novel·la en què la tensió es manté fins a la fi, més enllà, fins i tot, de la mort de la protagonista femenina. Ha aconseguit de fer una novel·la d'intriga sense caure en el recurs relativament fàcil de contar-nos una història de lladres i serenos.

Daniel P. Grau